מדרש · אגדה · בתי מדרשות · חלק א

מדרש ירושלמי על מגלת אסתר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

מדרש ירושלמי על מגלת אסתר

מקור הטקסט: ובלכתך בדרך

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/מדרש-ירושלמי-על-מגלת-אסתר/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרשה ה 4
טו 4

פרשה ה

טו

ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות אמר ר' לוי לפי שניתאבל בחמשה איבולין לפיכך ניתעטף בחמשה עיטורים הדא הוא ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ולא היתה פוחתת את ראשו של מרדכי אמר חייה בר יוסף דמיה היו כפולים ודכותה ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו (בראשית כד כב) אמר ר' יהושע בן לוי מרגליות אחת טובה היתה בה והיה משקלה בקע ודכותה ויקח (דויד) את עטרת מלכם מעל ראשו וג' (שמואל ב יב ל) לא היתה פוחתת ראשו של דויד ר' חונה בשם ר' יוסף אמר אבן יקרה היה בה והיתה יפה ככר זהב:

והעיר שושן צהלה ושמחה עיקר שמחה למי היית ליהודים הדא הוא ליהודים היתה אורה ושמחה וג' ודכותה אל תראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יי לעשות וג' אל תראי וג' מדבר וג' ובני ציון גילו ושמחו ביי אלקיכם כי נתן לכם א' וג' ויורד לכם גשם יורה ומלקוש וג' (יואל ב כא) יורה במרחשון ומלקוש בניסן עיקר שמחה איכן היית בהר את הדברים האלה דבר יי אל כל קהלכם בהר וג' (דברים ה' יט) ודכותה מי זאת הנשקפה כמו שחר (שיר השירים ו י) דילמא ר' חייה רבה ור' שמעון בן חלפותא הוון מטיילין בהדה ביקעת ארבל בשחרא וראו אילת השחר שבקע אורה לעלות אמר ליה ר' חייה רבה לר' שמעון בן חלפותא בירבי כך הוא גאולתן של ישראל דכתיב כי אשב בחשך יי אור לי (מיכה ז ח) בתחלה היא באה קימאה ואחר כך היא מנצנצת ובאה ואחר כך היא פרה ורבה ואחר כך היא מרטבת והולכת כך בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך ואחר כך וישב מרדכי אל שער המלך ואחר כך ומרדכי יצא מלפני המלך ואחר כך ליהודים היתה אורה ושמחה:

ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע נחמן בריה דר' שמואל בר נחמן בשם ר' שמואל בר נחמן שמחה וששון ליהודים מיכן שהיו אסורים במספד משתה מיכן שהיו אסורין בתענית יום טוב מיכן שהן אסורין בעשיית מלאכה אמר ליה ר' זעורה לרב חנניה כמה זמנין פשטת עם ר' שמואל בר נחמן אבוך ולא שמעת מיניה הדא מילתא אמר וכל מה דאבא הוה שמיע את שמיע מלתיה דר' פליגה רבי היה מפרסם את עצמו שני פעמים בשנה רוחץ בשבעה עשר בתמוז ונוטיע נטיעות בפורים: ר' חנינה בשם רבנן דתמן בכל מקום שכתוב יום טוב אין כתיב קיבל ובכל מקום שכתוב קיבל אין כתוב יום טוב וכאן כתוב יום טוב וכתוב קיבל:

תנאי שמואל מפני מה מקדימין יום כניסה מפני שמספקין מזון לאחיהם שבכרכים ר' פליפא בר פרוטא בעא קומי ר' מנא ולית הדה אמרה שהוא אסור בעשיית מלאכה אמר ליה מן הדא לית שמע מיניה כלום והרי חולו של מועד אסור בעשיית מלאכה והן מספקין מהן לאחיהם שבכרכים לית לך אלא כהדה ורבי היה מפרסם את עצמו שני פעמים בשנה רוחץ בשבעה עשר בתמוז ונוטיע נטיעות בפורים:

ליהודים היתה אורה זו תורה היך מה דאת אמר כי נר מצוה ותורה אור וג' (משלי ו כג) שמחה אלו ימים טובים ושבתות וששון זו מילה ויקר אלו הדיינין ר' שמואל בר נחמן רבי: